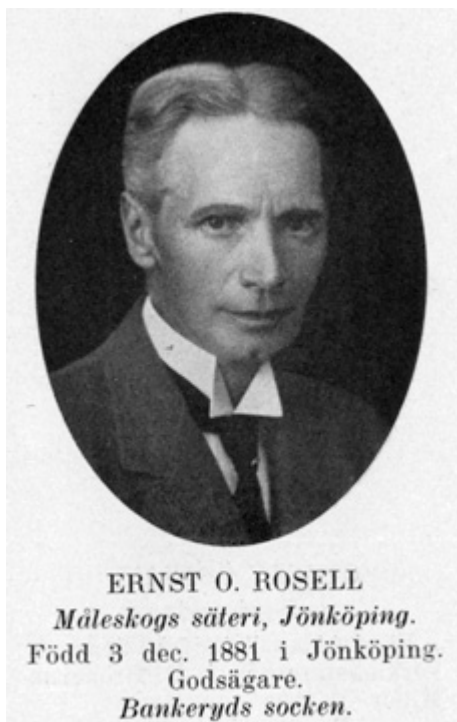

En märklig man på Målskog.

Det berättades i J-P nyligen om profiler i Bankeryd. Det föranleder mig att i korthet beskriva en som för de flesta kanske är totalt okänd. Mannen ifråga är Ernst Oskar Rosell (1881-1952). Han var född i Jönköping på Smedjegatan 18. Redan i pojkåren kom han att bli intresserad av skytte. Enligt signaturen "Kåbe" i J-P fick han ett salongsgevär och sköt gråsparvar i magasinerna vid Smedjegatan. Han fick 1 öre per styck. Detta var alltså grunden för hans stora passion: skytte.

Åren går, Rosell etablerade sig som järnhandlare och köpte en villa i Bankeryd strax intill stinsbostaden vid Bankeryds station. Han kallade huset *Jägarhem*. Hans kunnande i skytte utvecklades. Han deltog flitigt i tävlingar med framgång. År 1908 var det olympiska spel i allehanda idrotter i London. Rosell tillsammans med en liten trupp, 3 – 4 skyttar som är nämnda vid namn i Kåbes artikel, reste över Nordsjön i stormigt väder. Borden var dukade med härligaste mat, men få kunde äta.

Kom så tävlingsdagen med stor spänning. En lyckodag för Rosell. Han fick in ett hjärtskott på "springande hjort" och därmed olympisk guldmedalj i jaktskytte för lag. - Obeskrivligt att stå och höra på nationalsången på prispallen, säger Rosell. Flera år av tävlingar och framgångar följde. Om man läser J-P:s reportage från den tiden förstår man att Rosell var oövervinnerlig: 300 medaljer och 80 pokaler. Rent otroligt!

Vilket år han köpte Målskogs säteri, som gården heter i papperen, är mig obekant. Målskog gränsar till Sjöakra, Vättern, Granbäck, Häggeberg, Flasarp, Labbarp och slutligen Rickarp.

I en annan notis under signaturen "Dick" står det att Rosell under 3 år skjutit 93 rävar och grävlingar. Att Rosell var en mästertytt fick min granne Axel Sköld se. De var ute, han och en kamrat, för att om möjligt skjuta en hare. På skogsvägen, numera vägen till Trånghalla, mötte de Rosell med bössa på axeln.

- Har ni fått nå't? säger Rosell. – Nä, inte ett fän, svarar Sköld.

Varpå Rosell föreslog att de skulle skjuta prick. Han laddade geväret, lade det på backen bakom sin rygg, tog upp en patronhylsa ur fickan och visade dem. Moment 2: kastade upp patronen så högt han förmådde, hämtade geväret, sköt och träffade. Han letade reda på hylsan och visade att den var genomskjuten. Tala om snabba ryck och otrolig kunnighet. Detta är sant, enligt Sköld.

Nåväl, Rosell lät rusta upp Målskog utan och innan. Med terrasser nedom med diverse odlingar. Man tänker osökt på Mårbacka, då man står nere vid grinden. Han lät smida den av smeden Ljungberg. Den var konstfärdigt utförd med text som följer: *I hela världen vid och trind, är skönast inom egen grind*. Ulla Klint, som vuxit upp på Flasarp, känner hela nejden. Hon gav mig versen som smitts in i grinden. –Vi barn tävlade om att minnas den rätt, sa hon.

- Och nu ligger grinden i diket, det är för sorgligt.

Gunnar Ekholtz med fru bodde som nygifta hos Rosell i flera år och Ingrid har mycket att berätta om de lyckliga åren. Gunnar var faktor hos J-P och var förutseende nog att ta vara

på och klistra i klippbok artiklar om intressanta händelser i bygden. Min syster Sigrid bodde som nygift på Häggeberg. Hon berättade att hon ofta strövade i de sköna markerna med yppig lundnatur och ovanliga växter, bl a tibast. Den blommar tidigast på våren och har en ljuvlig doft. Vid ett tillfälle träffade Sigrid på Rosell utanför Målskog. –Följ med in i trädgården så skall jag visa min brunn med vev och hink. Han vevade upp vattenhinken. Men i stället för vatten stod där en bricka med tre glas och en flaska punsch. –Skål för vår välgång Sigrid, sa han.

På Målskog fanns då påfågel, två höns och en tupp i skön skimrande skrud. Han hette Kalle. Rosell var gift Agelii. De hade tre barn, två pojkar och en flicka. Där fanns också ett åttakantigt lusthus. Detta och grinden var så att säga Målskogs signum.

Sven Suneson

Artikel publicerad i Jönköpingsposten hösten 1998

Epilog

Jag var där den 29. februari 1999. Huvudbyggnaden är ståtlig, stilren och upplyftande att skåda i sin gula färg. I dag är där ridskola. –29 hästar har vi, sa en flicka på min fråga.

Att återse Målskog innehöll delade meningar. Huvudbyggnaden är intakt. Detta stora hus är det skönaste, stilrenaste och ståtligaste hus i Bankeryd. Portstolparna till stora entrén är numera ur bruk och är under stort förfall. Grindarna, varom ovan nämndes, låg under en tid i ett dike, var nu ej att finna. Området nedom huvudbyggnaden är numera rastplats för hästar. Det är med elledningar indelat i små hagar och eftersom marken här är sank, trajade hästarna i ävja upp över hovarna. Jag ”pratade” med ett par hästar en stund. De kloka ögonen sa: - ta mej ur detta elände. De var välnärda och hurtiga för övrigt.

Foto: Magnus Thorell

Sen tog jag bilen och åkte den hiskeliga backen ner till Kolaryd. Vilket landskap som utbreder sig för ens blick! Man får nästan andnöd. Jag for för att besöka Rosell på Bankeryds kyrkogård och hälsa från hans kära Målskog.

Som bankerydsbo till er ägare, Jönköpings kommun: vårda den pärlan ömt. Den pärlan heter Målskog. Expandera är som bekant politikerns syfte, ofta för att få sitt namn i

hävderna. Jag hade hellre sett att där suttit en rejäl och duglig bonde på gården. Mat behövs och kommer att behövas om inte annat som bistånd till svältande medmänniskor. Men hellre så här än en ödegård. Betänk dock att marken en gång av våra förfäder odlats under möda och svett.

Sven Suneson

[Ernst Rosell enligt A.S. Suneson/bearbetad av Klas-Peter Suneson](#)

[Familjebild familjen Rosell 1902](#)